

споминанѣа, а подирный-а е свѣстѣмъ не досто-
енъ и за името Царь.

Тойзи послѣдний Ассирійскій Царь двмалъ се
Сарданапалъ. Единственно негово-то удоволствіе
было да живѣй въ раскошны чертозы, междѣ же-
ны, на конто той се старалъ да подражае въ
наредбы-тѣ и въ занатѣ-тѣ: обличалъ се тѣмъ,
какво-то и тѣ; червисвалъ се бѣлсивалъ се даже
и предалъ.

Въ тѣмъ време да предѣтъ вѣнъ или ленъ
было обыкновенно занатіе на жены-тѣ, на ка-
къвъ-то чинъ тѣ и да сѣ принадлежали. Най-
тънка-та вѣна се употребявала за одежда на
царѣ-тѣ и на по първы-тѣ велможи; овагра-
вали ѿ въ пѣрпѣръ—най прѣмѣтъ за очи-тѣ
шаръ, когото добывали отъ малки-тѣ морски
раковины.

Като ви казахъ отъ каквъ тъканъ пригот-
вели царски-тѣ дрѣхи; останъ ми тѣмъ да за-
белѣжъ, чи тѣзи тъканъ привозвали отъ Тира,
знаменитый градъ въ Азіа, за когото шѣ
имамъ слѣчай да вы приказвамъ подирѣ.

Слабый Сарданапалъ ввелъ себе-си въ най